

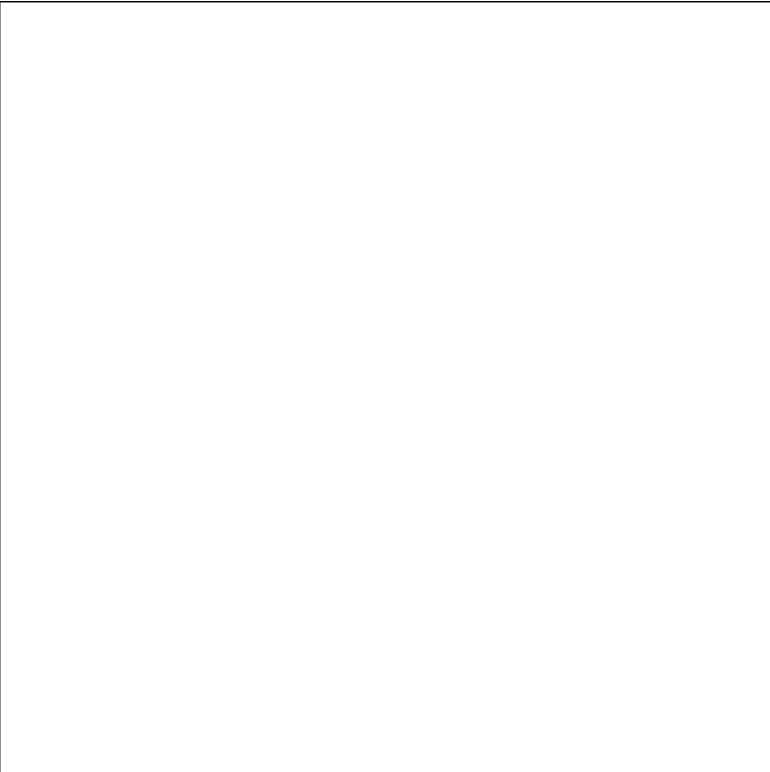
辛波薇亚

Simbegwire

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Vicky Liu
- kinesisk / bokmål
- nivå 5

(uten bilder)

辛波薇亚的妈妈过世的时候，她非常伤心。辛波薇亚的爸爸尽全力照顾孩子。时间久了，他们渐渐开心起来，习惯了没有辛波薇亚妈妈的生活。每天早上，他们坐在一起，谈论着即将到来的一天。每天晚上，他们一起做饭，然后一起洗碗，辛波薇亚的爸爸还帮助她做功课。

...

Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

有一天，辛波薇亚的爸爸回家晚了。他一进门就喊道：“亲爱的孩子，你在哪里？”辛波薇亚跑出来迎接爸爸。但她突然停住了，因为她看到爸爸牵着另外一个女人的手。爸爸笑着说：“我的孩子，来，我向你介绍一个很特别的人，她叫阿妮塔。”

...

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. “Hvor er du, jenta mi?” ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. “Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita”, sa han og smilte.

阿妮塔跟辛波薇亚打招呼：“你好，辛波薇亚！你的爸爸跟我说了很多关于你的事。”她没有朝辛波薇亚微笑，也没有牵她的手。辛波薇亚的爸爸很高兴，他兴奋地说着，如果他们三个人住在一起，一定会很幸福的。爸爸朝辛波薇亚说：“我的孩子，我希望你能接受阿妮塔成为你的母亲。”

...

“Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg”, sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. “Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din”, sa han.

辛波薇亚的生活变了。她每天早上没有时间和爸爸坐在一起聊天。阿妮塔让辛波薇亚做很多家务，辛波薇亚每天晚上都累极了，根本没有时间做功课。她一吃完晚饭就睡觉了。她唯一的安慰就是妈妈留给她的彩色毯子。辛波薇亚的爸爸似乎没有意识到女儿一点儿也不开心。

...

Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke lenger tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre leksene om kvelden. Hun gikk rett til sengs etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans var ulykkelig.

过了几个月，辛波薇亚的爸爸告诉她们，他要离家一段时间。他说：“我得出差，我相信你们会互相照顾对方的。”辛波薇亚低下头，但她的爸爸没有注意。阿妮塔什么也没说，她也不太高兴。

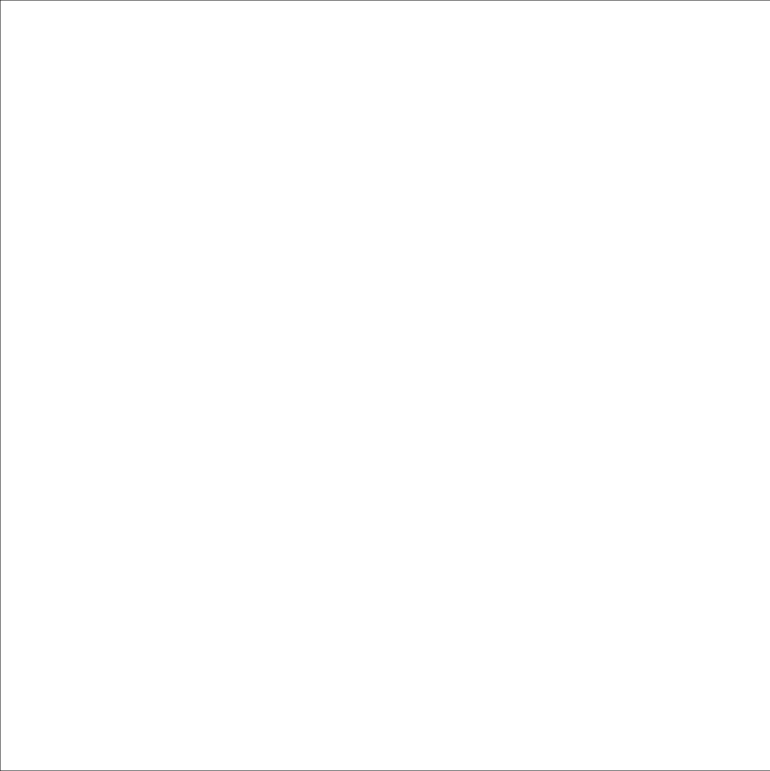
...

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. “Jeg må reise på grunn av jobben min”, sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre.” Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

辛波薇亚的生活变得更糟糕了。如果辛波薇亚没有做完家务，或者她稍微有点抱怨的话，阿妮塔就会打她。晚上，阿妮塔把大多数食物都吃了，只留给辛波薇亚一点剩饭剩菜。每天晚上，辛波薇亚都流着泪入睡，她只能紧紧地抱着妈妈留下的毯子。

...

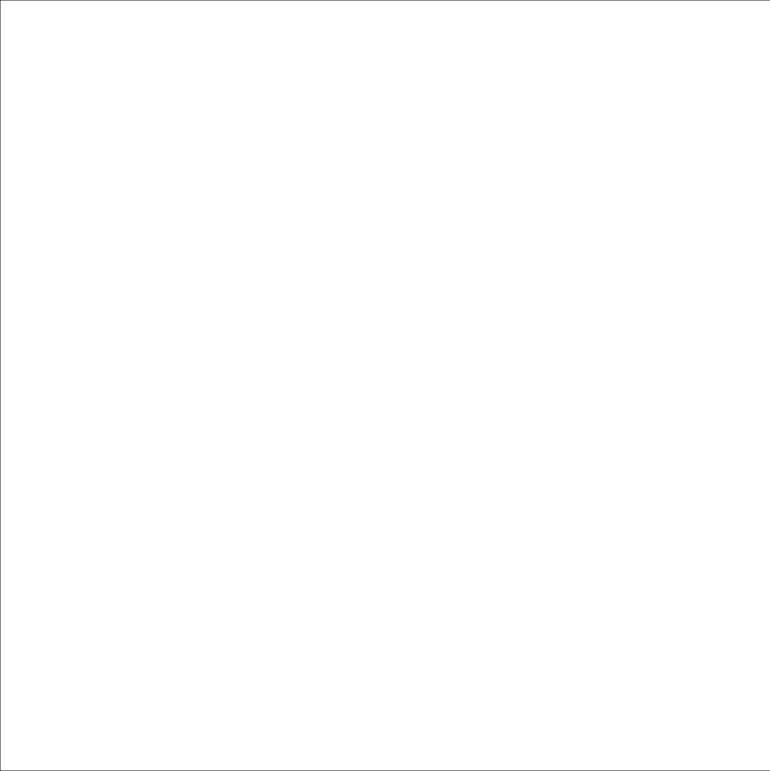
Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt gråt Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

一天早上，辛波薇亚起床晚了。阿妮塔气极了：“你这个懒虫！”她把辛波薇亚从床上拉起来。毯子勾到一颗钉子，撕成了两半。

...

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. “Din latsabb!” ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

辛波薇亚伤心透了，她决定离家出走。她带着毯子的碎片，包了一些食物，沿着爸爸出差的路离开了家里。

...

Simbegwire var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren hennes hadde tatt.

天黑了，辛波薇亚找到一棵长在小溪旁边的树。她爬上了树，在树枝上搭了一张小床。她唱着歌，渐渐睡着了：“妈妈，妈妈，妈妈，你离开了我，离开了我再也不回来了。爸爸再也不爱我了。妈妈，你什么时候回来，你离开了我……”

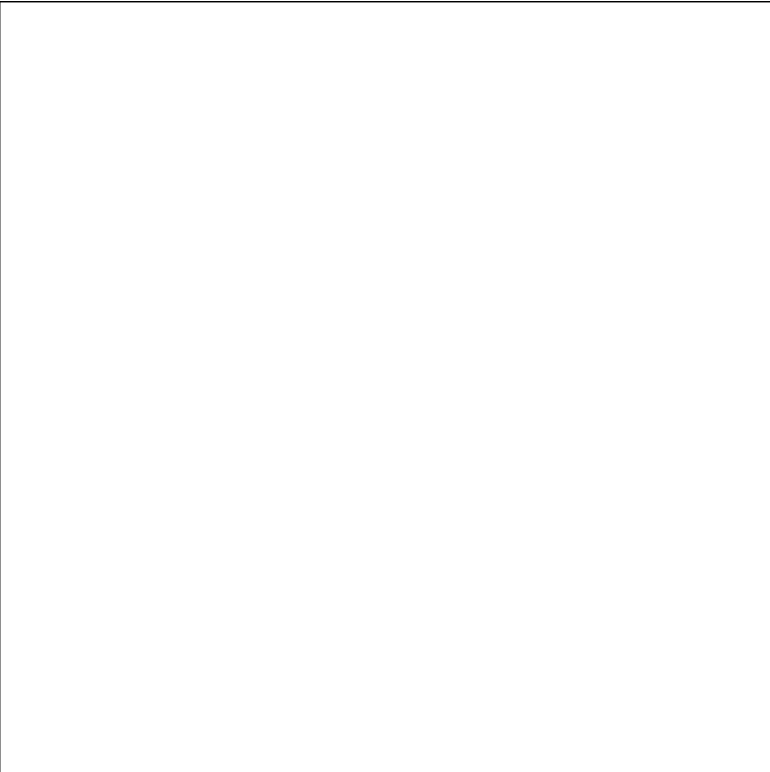
...

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: “Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg.”

第二天早上，辛波薇亚又唱起了这首歌。附近的女人到溪水边来洗衣服，她们听到了树上传来的歌声。她们以为这是风穿过树叶的声音，于是就没有在意，继续洗衣服。但其中有个女人仔细地听着这首歌。

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.

女人抬起头来看着那棵树。当她看到辛波薇亚和那条彩色的毯子时，她吓了一跳：“辛波薇亚，我哥哥的孩子！”其他的女人也停下了手里的活儿，帮助辛波薇亚从树上爬了下来。她的姑姑紧紧地抱着她，尽量安慰她。

...

Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene av det fargerike teppet, ropte hun: “Simbegwire, min brors datter!” De andre kvinnene stoppet å vaske og hjalp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste henne.

辛波薇亚的姑姑带着她去了自己家。她给辛波薇亚煮了美味的食物，又给她铺了床，让她盖着妈妈的毯子睡觉。那天晚上，辛波薇亚又哭着睡着了。不过这次是欣慰的泪水。她知道她的姑姑会照顾她。

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus. Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

辛波薇亚的爸爸回到家里，发现辛波薇亚的房间里空荡荡的。他疲倦极了，问阿妮塔发生了什么事。阿妮塔说辛波薇亚离家出走了。她解释道：“我只是想让她尊敬我，但是我可能太严格了。”辛波薇亚的爸爸跑出家门，沿着小溪去找辛波薇亚。他走到了妹妹的村庄，想问问她有没有见过辛波薇亚。

...

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. "Hva har skjedd, Anita?" spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. "Jeg ville at hun skulle respektere meg", sa hun. "Men kanskje jeg var for streng." Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

辛波薇亚正在和她的表兄弟姐妹玩耍，但她突然看到了远处的爸爸。她害怕爸爸会生气，于是就跑到房子里躲了起来。但是爸爸找到她，对她说：“辛波薇亚，你自己找到了一个完美的妈妈，她爱你，理解你。我为你感到骄傲，我爱你。”他们商量后决定辛波薇亚可以和姑姑住在一起，想呆多久就可以呆多久。

...

Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: "Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg." De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

辛波薇亚的爸爸每天都来看她。有一天，他和阿妮塔一起来了。阿妮塔朝辛波薇亚伸出手，她哭了：“我太抱歉了，小家伙，对不起，我错了，你可以再给我一次机会吗？”辛波薇亚看了看爸爸，看到他忧虑的脸庞。她朝前走了一步，抱住了阿妮塔。

...

Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. “Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil”, gråt hun. “Vil du la meg prøve igjen?” Simbegwire så på faren sin og den bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la langsomt armene rundt henne.

过了几天，阿妮塔邀请辛波薇亚，姑姑和姑姑的孩子们一起到家里吃饭。好丰盛啊！而且那都是辛波薇亚喜欢吃的东西，每个人都吃得津津有味。吃完饭，大人们在家里聊天，孩子们在外面玩耍。辛波薇亚觉得很开心，自己变得更加勇敢了。她决定不久以后就要回到家里，和自己的爸爸，继母住在一起。

...

Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusunene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

辛波薇亚

Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustret av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Vicky Liu (zh), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).